

POGLOBIMO PETKOV POST

Post je čas za molitev, dobra dela
in odpoved za ljudi v stiski

POGLOBIMO PETKOV POST

Sedem petkov v času posta lahko preživimo skromno. Pozornost in privarčevana sredstva namenimo ljudem, ki nas potrebujejo.

Gradivo za poglobitev petkovega posta je pripravil Ivan Likar in sodelavci Slovenske karitas.

Ljubljana, postni čas, 2015

»Ne sramujte se njegovega križa! Še več, objemite ga, saj ste razumeli, da se prav v darovanju samega sebe in ko gremo ven iz sebe, najde resnično veselje in da je Bog z ljubeznijo premagal zlo.«

Papež Frančišek

25 Karitas ✱
let v službi človekovega dostojanstva

Poglobimo petkov post, gradivo za oblikovanje bogoslužja

Izdaja: Slovenska karitas, Kristanova 1, 1000 Ljubljana,
info@karitas.si, www.karitas.si, 01 300 59 60

Odgovarja: Imre Jerebic, generalni tajnik Slovenske karitas

Pripravili: Ivan Likar in sodelavci Slovenske karitas

Foto naslovná stran: Tatjana Splichal

Foto: arhiv Slovenske karitas

Oblikovanje in grafična priprava: Antus, d.o.o. Jesenice

Naklada: 1.600 izvodov

Tisk: Antus, d.o.o. Jesenice

MOLITEV ZA POSTNI ČAS

V času, ko je človeško življenje premalo spoštovano,
se dobri Bog obračam k Tebi,
s čutenjem in v mislih na vse ljudi,
ki se borijo za dostojanstvo.

Naj v tem postnem času izstopim iz te množice
in pokažem obraz ljubezni, dobrote,
spoštovanja in sočutja.
Daj mi moč, da bom zmogel
biti glas tistih, ki najbolj trpijo.

Molitev, zmernost v hrani,
odpoved razvadam in dobra dela
naj me utrjujejo pri
službi ljubezni in dobrote.
Amen.

POST - VRAČANJE K SEBI DOMOV

Ko sem razmišljal, kaj naj povem kot povabilo Vam, sebi in sodelavcem za postni čas, sem se želel izogniti tisti utečeni frazi: »Post je priložnost za molitev, za dobra dela in odpoved nečemu, npr. jedem ob petkih ali sladicam ...!«

Jezus se je postil 40 dni in 40 noči v samoti, da se je srečal – soočil sam s seboj s svojo človeško in božjo naravo in molil k Očetu. Po moderno bi rekli, vzel si je čas, da je ponovno ovrednotil, kdo je in za koga je poslan in kdo ga pošilja.

Spoštovani sodelavci Karitas! **Ob 25. obletnici ponovnega delovanja Karitas v naši Cerkvi in v naši družbi je post priložnost, da se tudi mi umaknemo za daljši čas v svojo skrito kamrico srca in duše – se vrnemo načrtno k sebi domov in pretehtamo ali ovrednotimo, kdo smo in za koga smo poslani in kdo nas pošilja.** Gre za to, da dar služenja v sebi posrebrimo, da bo bolj sijal kot ljubeča skrb Cerkve za ljudi v stiski.

- Jezus je v puščavi, ko se je umaknil od hrupa, **molil k Očetu:** »Zgodi se tvoja volja!« Tudi mi, sodelavci Karitas, v brezdelfu, ko nismo v akciji, npr. **ob petkih molimo in prosimo, naj se zgodi Njegova in ne naša volja, da bomo ostali v njegovi službi** za vse vrste uboge v naši sredi. Skušnjavec je na delu in šepeta: »Dovolj si se žrtvoval, prepusti delo mlajšim ali bolj

sposobnim ...«

- Jezus je v puščavi, ko je bil v brezdelju, **sprejel poslanstvo od Očeta**, da je poslan k izgubljenim ovcam, k ubogim in obrobni tistega časa.

Ubogi in obrobni ter tudi izgubljeni današnjega časa so alkoholiki – čez 200.000 jih je v naši sredi že zapitih, mnogi so na tej poti. Alkohol prinaša materialno, duševno in duhovno revščino zapitim in njihovim bližnjim. **Darujmo 40 dni brez alkohola za uboge alkoholike, njihove svojce, jim vračajmo ali ohranjajmo človeško dostojanstvo.** Skušnjavec je na delu: »Pitje alkohola je nekaj normalnega, za veselje, za korajžo ...«

- Jezus se je postil v puščavi, da je hrani za telo dal vrednost in okusil lakoto kot vsak človek. V Sloveniji se letno zavrže 84 kg hrane na prebivalca, kar pomeni, **da bi lahko vsak od nas v velikem tednu prispeval nekaj kilogramov hrane za slovenske družine v stiski ali pa podprl nakup hrane v okviru dobrodelne akcije Ne pozabimo na ljudi v stiski v bližnjih balkanskih državah.** Skušnjavec je na delu – šepeta: »Sami so krivi za svojo lakoto!«

Imre Jerebic, generalni tajnik Slovenske karitas

ZBIRANJE HRANE ZA LJUDI V STISKI V VAŠI ŽUPNIJI V OKVIRU KAMPANJE »ENA ČLOVEŠKA DRUŽINA, HRANA ZA VSE«

Zbiranje hrane za ljudi v stiski v vaši župniji v okviru kampanje »Ena človeška družina, hrana za vse«

Danes po svetu trpi zaradi lakote preko 805 milijonov ljudi, vsako leto zaradi podhranjenosti umre več kot 3 milijone otrok, kljub dejstvu, da na svetu pridelamo dovolj hrane za vse ljudi, ki pa je žal nepravilno razporejena (FAO, 2014). V Sloveniji živi 6,6 % ljudi, ki so huje materialno ogroženi. Ob tem je Karitas v Sloveniji v letu 2013 z materialno pomočjo, predvsem v hrani, pomagala 125.502 ljudem v stiski.

V okviru 2-letne globalne **kampanje Caritas Internationalis »Ena človeška družina, hrana za vse«**, ki jo podpira tudi papež Frančišek, si vse članice mreže Karitas po svetu (164) prizadevamo, da bi se končala lakota na svetu do leta 2025. Caritas Internationalis nas ob tem spodbuja, da v okviru kampanje tudi v letu 2015 naredimo kaj konkretnega za ljudi v naši okolici, ki živijo v pomanjkanju hrane.

Zavedamo se, da nekatere župnije že vrsto let **na Veliki četrtek** ali ob blagoslovu jedi **na Veliko soboto zbirate hrano ali denarna sredstva za ljudi v stiski v vašem okolju**. Prosimo vas, da **s tem nadaljujete oziroma začnete letos**, saj nas Veliki četrtek z 'umivanjem nog' vabi k služenju, Velika sobota pa k delitvi telesnega in duhovnega kruha. Zato v postnem času v okviru kampanje »Ena človeška družina, hrana za vse« **vabimo vse župnije oz. župnijske karitas, da po vašem predarku in navadi organizirate zbiranje hrane ali denarja, s katerim bo**

**Ena človeška družina,
hrana za vse. ❁**

»Dvignimo glas za
revne in se ne obrnimo
ravnodušno stran, če
vidimo, da je naš sosed
lačen.«

Papež Frančišek

**Karitas kupila najbolj potrebna
živila za ljudi v stiski.** Če pa v okviru
vaše župnije nimate tako velikih
stisk, vas prosimo, da ste znamenje
solidarnosti ter zbrano hrano in denar odstopite
sosednjim Karitas (župnijskim, dekanijskim ali
Škofijski karitas).

Ob tem predlagamo, da **preko oznanil ter s
posebnim plakatom**, ki vam ga pošljamo,
da ga lahko izobesite na vidno mesto v vaši
župniji, **na cvetno nedeljo povabite ljudi
dobre volje**, da v velikem tednu prinesejo
trajno zapakirana živila ali sredstva za pomoč
ljudem v stiki v košaro, škatlo itd., ki jo boste za
ta namen namestili v preddverje vaše cerkve.

Več o kampanji in o tem, kakšne aktivnosti
izvajajo Karitas drugje po svetu, si lahko
preberete na zadnjih straneh letošnje januarske
številke Žarka dobrote, na spletnih straneh
Slovenske karitas ali na www.food.caritas.org.

Veseli bomo, če se boste v tem postnem
času v okviru vaše ŽK izvedli takšno akcijo
za pomoč družinam v stiski. Ob tem **vas
lepo prosimo, da nam to, da ste akcijo
izpeljali, sporočite** na jana.lampe@karitas.
si ali 01 300 59 60. Pošljite nam tudi kakšno
fotografijo z dogodka, za kar nas prosi Caritas
Internationalis. Hvala vsem iz srca!

V SLUŽBI ČLOVEKOVEGA DOSTOJANSTVA - POSTNI DAR

Dar je nekaj, kar **imamo, znamo ali zmoremo**, pa se odločimo, da to **zavestno** podarimo nekomu. Dar je torej nekaj našega (mojega), kar želi biti posredovano nekomu drugemu kot **izraz mojega cenjenja, spoštovanja, hvaležnosti in zastonjske dobrote**.

V letošnjem postnem času vas vabim, da stopimo na pot darovanja, podarjanja. Na pot, ki jo zmoremo vsi. Ki ne pozna starostnih, kulturnih ali etničnih meja. Vendar na pot **zavestnega darovanja**. Darovanja, za katerega se bom odločil. Darovanja, katerega namen je položen v letošnji postni dar z geslom, ki se glasi: **Pot k Bogu**.

Naš post, **naše darovanje naj bo pot k Bogu**. Naj odpira vrata za Boga in človeka. Naj tako krepi osnovno držo naše vere, ki je v tem, da za vsakim od nas stoji božji klic (poklicanost). Da je vsak s svojim **načinom življenja, znanjem, delom, odgovornostjo, s svojim prispevkom v svetu** (torej s svojim darom) lahko **sodelavec pri uresničevanju načrta, ki ga ima Bog s človekom in svetom**.

Letošnji post bodo zaznamovale ključne besede: k viru, znamenje, odpiranje, sodelavci, utihniti, poravnava, obračun.

Vsaka od teh besed bo služila za vstopni ključ v petke letošnjega posta. Preko njih se želimo **odpreti Bogu in njegovim navdihom**, se srečati **s seboj in bližjimi** ter postaviti projekt našega življenja **v božji projekt** odrešenja za vse ljudi.

KLJUČNA BESEDA: K VIRU

Znamenja pepelnične srede: **pepel, križ**, s katerim duhovnik zaznamuje naše čelo ter ob tem izgovarja **besede**: »Pomni človek, da si prah in da se v prah povrneš.« ali: »Spreobrne se in veruj evangeliju.« ponavadi razumemo kot poziv k spreobrnjenju. K prenovi, spremembi.

A besede, ki govorijo o prahu; pepel, ki ga duhovnik polaga na naše čelo z znamenjem križa lahko odprejo tudi drugačna vrata v razumevanje današnjega praznika.

Besede o prahu (prah si in v prah se povrneš) **naj nas vračajo k začetkom**, o katerih pripoveduje Sveto pismo. K začetkom, ko je Bog iz prahu zemlje (torej iz tega, kar je bilo del stvarstva) oblikoval človeka. Besede o prahu naj nas vrnejo k viru. K spoznanju, **da za življenjem vsakega izmed nas stoji Bog**. Toliko bolj to ljudje začutimo, ko doživljamo svojo krhkost (svoj prah, prstenost – nekaj krhkega) ko jasneje vidimo, kako malo niti držimo v svojih lastnih rokah.

Prah, pepel, s katerim bomo torej danes zaznamovani, naj nas spomni **na našo povezanost z Bogom**. Na našo zavezo z Njim in Njegovo zavezo z nami. Prav zato v obred polagamo tudi znamenje križa. Gospod Jezus je prav preko križa (in spet prav preko krhkosti!, na katero nas spominja prah) izvršil in potrdil to zavezo.

S pepelenjem želimo poživiti zavest, da smo vsi Božje delo. Da za vsakim od nas stoji Njegova roka. Da

Bog vedno stoji za svojo besedo zaveze (znamenje križa v obredu). In da imamo možnost, da damo vsak na svoj način tej Božji zavezi lastni prispevek. Da to Božje delo lahko zaznamujemo s človeškim (našim, svojim).

Pepelnica tako govori o tem, da je vsakdo izmed nas **obraz Boga za drugega človeka**. Da po mojem delu, načinu življenja, sposobnostih, znanju ... lahko drugi prepozna to Božje obličje, ki je bilo vtisnjeno v prvega človeka, ko je Bog gnetel prst in vanjo vdahnil duha.

Obraz Boga smo, a preko krhkosti (prstenosti). Preko nenehnega spreobračanja in vere (spreobrne se in veruj evangeliju). Preko priznavanja svoje grešnosti, napak, slabosti in odpiranja Božjemu načrtu, ki ga ima Bog za človeštvo. V tem načrtu najde vsak svoj prostor. Preko sprave, spreobračanja in nenehnega spraševanja: **»Kaj ti, Gospod, pričakuješ od mene; kje, na kakšen način lahko to, kar sem, znam, vem, imam vključim v tvoj načrt odrešenja?«**

PETEK PO PEPELNICI

KLJUČNA BESEDA: ZNAMENJE

Besede preroka Izaija in zapis, kakor ga je zapisal evangelist Matej, nas usmerjajo k jedru postnega časa. K Bogu. Pot k Bogu poteka **preko vsakdanjika**. Ne preko namišljenega življenja, ne preko tistega, kar bi si želeli, da bi bili, niti tistega, kar smo nekoč bili. **Vsakdanjik, to, kar sem in tu, kjer sem, so vrata k Bogu.**

V tem vsakdanjiku je vsega: od službe, dela, počitka, družinskih opravil, srečevanja z različnimi osebami, načrtov, želja, lepega in tudi težkega ... Vsega. In ravno to vse so vrata k Bogu.

V tej zavesti želim, da bi ob prvi postaji letošnjega posta v naš vsakdanjik **postavili znamenje, simbol, ki nas bo spominjalo in opominjalo na ta čas milosti** – na post in na našo možnost, da je post pot k Bogu! Postavimo si znamenje (postno znamenje: npr. križ, podobo križanega, svečo, križ in trnje, ki spominja na trpljenje našega Gospoda; žebelj, kamen kot spomin na kamen na grobu) **v prostore našega vsakdanjika**. Imejmo npr. majhen kamen v svoji pisarni na delovnem mestu. Zakaj ne bi preprosto znamenje v nas budilo zavest, da živimo svoje življenje povezano z Bogom? Nas opozarjalo na Boga; nam pomagalo, da svoje načrte, predloge, razmišljanja, svoje delo – **usmerimo, pravilno zastavimo v Božji luči**. Znamenje, preprosto znamenje, nas lahko pri tem opozarja in spominja. In ljudje potrebujemo znamenj (pomislimo samo na izraze pozornosti, ljubezni)!

Skušajmo si postaviti znamenje v stanovanje, sobo,

denarnico, na ozadje namizja v računalnik, avtomobil ... da bi tako lažje živeli zavest Božjega spremstva in varstva in tega, da je post naše (predvsem pa moje!) potovanje k Bogu. Znamenje, ki kaže na Boga!

Drugo znamenje posta naj bo molitev. Ni redko, da kdo potoži: nisem zbran v molitvi, nimam časa za molitev. Res je to lahko ovira in težava. A naj bo letos nekoliko drugače.

Naj naša raztresenost ne postane ovira na poti k Bogu. Ko lahko med molitvijo pomislim ali se spomnim na kaj drugega, naj me to ne loči od Boga! Potrudimo se, da prav to (npr. spomnim se, da je potrebno iti še v trgovino po jestvine) podarim Bogu. Lahko sem se raztresel in nisem sledil npr. rožnemu vencu ali mašni daritvi. A naj me misel ne loči od Boga! Skušajmo Bogu tudi to misel izročiti. Npr.: Gospod, ti vidiš moje skrbi in to, da sem skoraj pozabil iti v trgovino. Sprejmi mojo skrb za domače, za družino kot moj dar Tebi danes. **Naj nas raztresenost ne loči od Boga!**

Podobno poskrbimo za tisto oviro, ko rečemo, da nimamo časa za molitev (za naš stik z Bogom). **Izkoristimo trenutke:** v avtomobilu, na ulici, na poti v službo, šolo, med malico, med sestankom ... Naj se iz našega srca izvije kratek vzdihljaj, prošnja, zahvala Bogu: npr. Gospod hvala za tako lepo jutro! Blagoslovi tega človeka, ki sem ga srečal. Navdahni me po svojem Duhu, da bom lahko prispeval svoj delež k temu sestanku ... **Kratki vzdihli so molitve. Molitve srca!** Moje - naše molitve. Osebne molitve. Trenutki, ki vzpostavljajo nenehno vez z Bogom.

Izkoristimo to, kar imamo, in ne tarnajmo za tistim, kar bi želeli imeti, pa nimamo.

PRVI PETEK V POSTU

KLJUČNA BESEDA: ODPIRANJE

Tokratne besede Svetega pisma, ki smo jim sledili v berilu in evangeliju, se dotikajo **spreobrnjenja**. Spreobrnjenje je Božji dar, katerega smo lahko deležni »na enkrat« (govorimo o nekem »čudežnem« Božjem posegu), največkrat pa je to proces (vendar ravno tako Božji dar!), ki ga živimo iz dneva v dan.

V proces spreobrnjenja vstopa človek ves, cel, z vsem, kar je. Spreobrnjenje se tako ne tiče le npr. da nisem bil v nedeljo pri maši ali da sem preklinjal ... in tega, da je potrebno to popraviti, spremeniti. Tudi, a je še veliko več. Spreobračamo se kot celota, kot ves človek: kot moški, ženska, mož, žena, mati, oče, sin, hči, delavec, direktor, učiteljica ali trgovka, pri delu ali počitku, doma ali v družbi ... **Spreobrnjenje je stopanje mene vsega** (celotnega človeka z vsem znanjem, darovi, z vso mojo vpetostjo v družino, kraj, delo, prostor ...) **v Božjo luč; pred Boga.**

V smislu misli na celoto, se skušajmo v tednu po prvem postnem petku **obrniti k družini. Naši družini, moji družini, skupnosti, v kateri živim.**

Vendar naj bo letos nekoliko drugače! Navadno rečemo, da si bomo npr. vzeli več časa za družino. Lepo. A skušajmo letos iti še korak dlje. **Ne ostanimo pri načelu: za družino. Pomaknimo se k vsakemu posamezniku te družine, skupnosti.** To je izredno pomemben korak. Saj je oseben, konkreten in zahteva vživljanje v vsakega posameznika. Je veliko bolj zahteven,

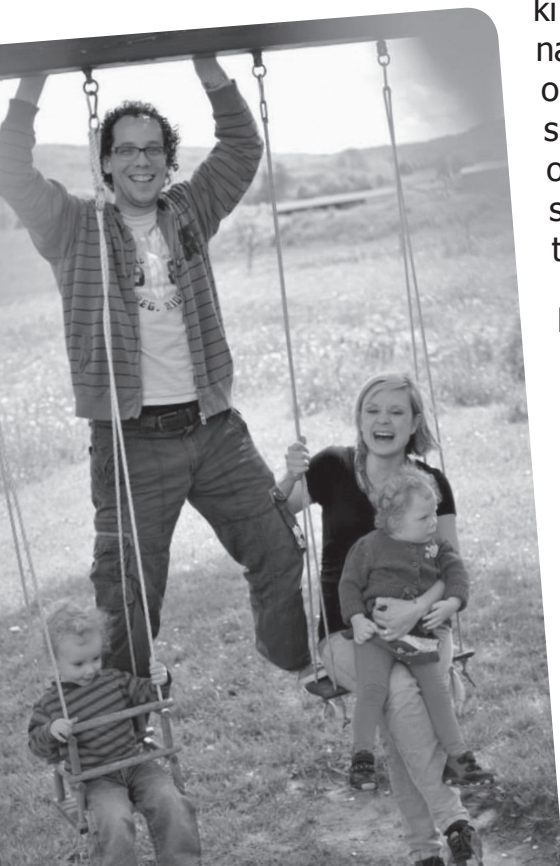
a tudi veliko bolj rodoviten, ker postane oseben. Ker je izraz spoštovanja in ljubezni do posameznika. Skušajmo v tem tednu prisluhniti, odpreti se za drugega, s katerim delimo svoje življenje. Prisluhnimo mu. Potrebno si bo vzeti čas. Potrebno bo, da sami stopimo v ozadje, da bomo slišali npr. svojega pubertetnika ali moža ... A je vredno. Ker je prav to eden največjih Božjih darov nam.

In skušajmo narediti še en korak naprej, če le zmoremo (zlasti moški!): **da najbližjim pokažemo in povemo(!), kaj nam pomenijo.** Tako nebolglijeni smo postali v takih

izrazih. Pa so ravno to stvari, ki nas najbolj povezujejo; nam največ pomenijo, so orodje, po katerem sega v srce drugega človeka Božji odsev in tudi nas najbolj spodbujajo in podpirajo v trenutkih preskušnje.

Korak na poti spreobrnjenja skušajmo narediti preko tistih, s katerimi živimo. Bog nas išče v vsakdanjiku, med tistimi, kjer smo in s katerimi živimo.

Foto: arhiv družine Strajnar

DRUGI PETEK V POSTU

KLJUČNA BESEDA: SODELAVCI

Verjetno pridejo trenutki v življenju vsakega, ko se srečamo z vprašanjem, **kdo sploh sem? Kaj lahko v življenju naredim? Ali s tem malo, kar znam, vem in imam, sploh lahko kaj velikega dosežem?** Ob teh vprašanjih, ki govore o občutju nebogljenosti, majhnosti in nemoči – se večkrat spomnim na Mater Terezo in njene besede o tem, kaj lahko v življenju naredimo: lahko nimamo velikih stvari, s katerimi bi lahko nekaj velikega naredili; imamo pa majhne, ki jih lahko naredimo z veliko ljubezni.

Prav majhnost, nemoč in nebogljenost so lahko poti, preko katerih človek spozna božjo moč in veličino; ko zasluti, da lahko s svojim majhnim darom, prispevkom, dejanjem ljubezni postane orodje v Božjih rokah in se tako vključi v veličastni načrt, ki ga ima Bog od začetka sveta s človekom in svetom.

Vsi smo v tem Božjem načrtu!

Tudi takrat, ko se zdi, da je šlo vse v nič! Prav pripoved o Egiptovskem Jožefu in evangelij današnjega drugega postnega petka nam lahko data misliti o tem. Jožef, zavržen s strani lastnih bratov, postane skozi vso norost človeške hudobije rešitelj bratov in družine. Podobno Gospod: ko se zdi, da je vse propadlo, Bog to majhnost postavi za temelj nečesa novega (vogelni kamen).

V tednu po drugem postnem petku skušajmo **stopiti bližje k Bogu** skozi misel, da za vsakim življenjem,

za vsakim od nas stoji Božji dar. Dar življenja in dar poklicanosti. Kar znamo, kar smo se naučili, kar smo pridobili, kar se učimo, delamo kot službo, raziskujemo, študiramo, živimo kot očetje in matere ali ko sodelujemo v družbenem življenju ... vse to je naš dar. **Bog nam je naklonil te darove, da bi lahko z njimi in preko njih bili Njegovi sodelavci.** Da bi preko npr. službe šoferja, učitelja, trgovke, frizerja, matere, očeta ... lahko sodelovali z Njim in Njegovim načrtom, ki ga ima za človeka in svet. **To, kar znam, kar imam, kar živim, je pot, po kateri lahko pripomoremo k temu, da se Božji načrt o svetu in človeku uresniči tudi preko mene. Božji sodelavci smo.** Lahko imamo pomisleke o tem, kaj lahko pripomoremo k temu, kar Bog želi za svet. Pomisleke o sposobnostih – če smo sploh sposobni – in kaj sploh lahko prispevamo. **Vestnost, odgovornost, kompetentnost, poštenost in ljubezen so poti,** po katerih lahko s svojim delom pripomoremo k širitvi Božjega načrta s svetom in človekom.

Niso potrebne izjemne, velike stvari – dovolj so male, a z veliko ljubezni!

TRETJI PETEK V POSTU

KLJUČNA BESEDA: UTIHNITI

Besede, ki jih beremo pri današnjem bogoslužju, nam prinašajo spoznanje, ki smo ga Slovenci »nekoč« poznali kot prošnjo, ki smo jo dodajali pri naših molitvah: »za zdravo pamet«.

Govorimo o modrosti, ki presega intelektualnost ali učenost. O modrosti, ki zna in zmore povezati preprostost z znanjem; o modrosti, ki ne izključuje in deli, pač pa povezuje in plemeniti.

To modrost, življenjsko modrost občuduje danes Jezus pri pismouku, ki mu zastavlja vprašanje: katera je največja zapoved? Ta modrost je lastnost tistega, o katerem govori današnje berilo iz knjige preroka Ozeja – da bo moder in razumen človek našel pot k Bogu; drugi pa se bo na isti poti spotikal.

Modrost, ki nam jo predlaga letošnji tretji postni petek, bi rad povzel v te besede: če hočemo slišati, je potrebno utihniti in uporabljati isti »jezik« kot tisti, ki nam nekaj sporoča.

Post kot pot k Bogu naj bo v tem tednu predvsem v zavestnem trudu, da znamo utihniti. Smo ljudje, ki živimo v nenehnem vrvežu in množtvu zvokov. Živimo tako, da skorajda ne poslušamo več, oz. smo zelo selektivni do tega, kaj želimo slišati.

Ta teden zaznamujmo z **vajo poslušanja**. Naj utihne v našem domu »elektronika« (računalnik, TV, radio, razne

socialne spletne strani – twitter, facebook...). Težko bo. Ker bo nastala tišina. Težko bo, ker nas bo vleklo k novicam, ker bomo imeli občutek, da nismo na tekočem, da smo zaostali za ritmom sveta; težko, ker smo se tako že navadili, da se usedemo pred računalnik ali pred telefon in brskamo, pišemo, pošiljamo ... **Težko bo. A je potrebno.** Kakor steklenica, polna vode. Če vanjo vsujem zemljo, se ta voda obarva in postane neprosojna – da bi postala ponovno prosojna, mora mirovati, da se zemlja usede; podobno potrebujemo tihote, umiritve tudi na duhovnem področju.

Ustaviti se, utihniti, umiriti se. Edino tako lahko pogledamo vase. Edino tako lahko pogledamo in vidimo drugega poleg nas. Edino tako slišimo lahko glas, ki ne konkurira moderni tehniki (glas Boga). Poskrbimo za to »zunanjost tišino«. Čeprav bo lahko za koga naporna. Na enkrat bomo odkrili dve stvari: **prvič, da imamo nekaj časa! in da lahko pregledamo preživeti dan ter ga postavimo pred Boga veliko lažje kot drugače.**

“Ustaviti se, utihniti,
umiriti se. Edino tako
lahko pogledamo
vas. ”

ČETRTI PETEK V POSTU

KLJUČNA BESEDA: PORAVNAVA

Skoraj vedno, ko se človek sooči s svojo majhnostjo, krhkostjo, grešnostjo in nepopolnostjo, se od nekje pritihotapi **misel o nevrednosti, o nezaslužnosti** (zlasti o nevrednosti pred Bogom). Toliko bolj to rado sede v srce človeka, ki se iskreno želi truditi za življenje po Gospodovi besedi in pričevanje vere. Tem notranjim bojem se radi pridružijo tudi zunanji boji. Okolica, ki kaže s prstom na nekoga; ljudje, ki se namuznejo, ko zagledajo človeka, ki mu je spodletelo ali se je predal npr. neki omami. Notranji in zunanji boji.

Nekaj teh bojev smo lahko zasledili tudi v prebranih vrsticah iz knjige Modrosti, pa tudi iz evangeljske pripovedi, kakor jo je zapisal evangelist Janez.

»Kdo sem jaz, da bi sodil?«, verjetno še odmevajo v ušesih te besede, ki jih je izrekel papež Frančišek. Predvsem zaradi ene stvari: **ker smo postavljeni zato, da zbudimo dobro; ker smo poklicani zato, da pomagamo dobremu zrasti; ker smo na svetu zato – da krepčamo, spodbujamo in se veselimo, ko nekdo naredi odločilen korak naprej** (npr. ko se odloči za zdravljenje od odvisnosti). Ne pa, da sodimo.

Če kdaj, potem se mi zdi, da je danes izjemnega pomena prevzeti to držo papeža Frančiška, ki je evangeljska, Gospodova drža. **Vsak, kdor dela z ljudmi, naj išče dobro!** Vsak, kristjan pa še prav posebej, naj skuša seme dobrote in ljubezni, ki jo je Bog položil v vsakega človeka, to seme drugemu odkriti. **Gre za vero: za prepričanje,**

zaupanje, vero – da je Bog prisoten v vsakem človeku, da računa z vsakim in na vsakega. Torej tudi na tistega, ki se je lahko obrnil stran od Njega; ki živi kakor da ga ni; ki vstopi v svet vere le, ko kaj potrebuje ... Nismo zato, da sodimo. Pač pa smo na svetu zato, **da pomagamo drug drugemu prepoznavati Božje obličje v življenju vsakdanjika.** Naj bo to trud našega četrtega postnega tedna. Zavesten trud.

Pa še nekaj bi rad pripomnil: včasih mi kdo odkrito potoži, ko pride k spovedi, da **»saj veste gospod, vedno iste stvari«**. Včasih za besedami zaznavam tudi neke vrste obup – češ, saj je vedno eno in isto. Nikamor se ne premaknem; Bog »molči«. Ob tem vedno pomislim na to, kako sem te stvari razlagal otrokom. Ljudje smo kot glina. Če se jo prav na rahlo dotaknem, se v ničemer ne spremeni. In na tej ravni delujemo, največkrat. Češ, saj se na zunaj nič ne spremeni, tudi če grem k spovedi.

A ni ravno tako. Če bi fizik ali kemik na ta isti dotik gline gledala z vidika svoje stroke, bi na površini gline zaznala pravcato »revolucijo«. Atomska zgradba se spremeni, razporeditev - vse je drugače. Onadva bi govorila o tem, kakor da je to čisto druga snov po dotiku.

Včasih tarnamo nad seboj in negodujemo nad lastno nemočjo. Včasih se ta občutek nemoči podkrepí še od zunaj (kdo spusti kakšno opazko, ki nas spomni na neko napako ...). A v resnici je potrebno na vso duhovno stvarnost gledati z duhovnimi očmi. Na zunaj se res mogoče ni veliko spremenilo od zadnje moje spovedi –

čepprav je tudi tu potrebno biti iskren s seboj! A vendar smo drugačni. Podobno kot je drugačen **bolnik z neozdravljivo boleznijo**, ki se ga je dotaknila Božja milost. **Ostaja še vedno bolan (lahko tudi ne – a če ostaja), a je povsem drugačen.** To je takrat, ko mi kdo reče: gospod, brez vere ne bi tega zmogel! Temu rečem poravnava.

"... ker smo postavljeni zato, da zbudimo dobro; ker smo poklicani zato, da pomagamo dobremu zrasti; ker smo na svetu zato – da krepčamo, spodbujamo in se veselimo, ko nekdo naredi odločilen korak naprej."

PETI PETEK V POSTU

KLJUČNA BESEDA: OBRAČUN

Letošnje geslo Karitas za postni čas se glasi: **V službi človekovega dostojanstva.** Ob teh besedah stopajo pred mene podobe, ki jim bomo sledili skozi ves Veliki teden. Podoba zadnje večerje, umivanja nog, Gospodovega naročila: ljubite se med seboj. Podoba Judovega izdajstva, Petrove zatajitve, Gospodovega križevega pota, smrti na križu. Podoba sočutnih žena, ki spremljajo Gospoda na njegovi poslednji poti na Golgoto, podoba Marije in apostola Janeza, ki nemočna spremljata krivico in muke, podoba Gospoda, ki izreka besede sprave in odpuščanja iz križa. In končno podoba Velikonočnega jutra, ki postavi nov temelj vsemu stvarstvu.

V službi človekovega dostojanstva! **Podobno kot se prepletajo različne podobe, ki jih odpira veliki teden** (krivica na eni strani in ljubezen na drugi) in v njih lahko sledimo naporu nekaterih oseb (Veronika, Simon, Marija, Janez, razbojnik, ki prosi odpuščanja ...), da bi v tej krivični zgodbi, ki jo piše norija velikega tedna (norijska v smislu hitenja, naglice zaradi Pashe), izstopile iz tega »plazu«, ki se je sprožil in se zdi, da je neustavljiv – ter pokazale drugačen obraz: obraz ljubezni, spoštovanja, dobrote, sočutja, Božji obraz – človeški obraz; **tako se mi zdi, da se tudi v našem delavniku srečujemo s »plazom«, ki se je nekontrolirano sprožil** (plaz postmoderne dobe, vrednot, ki to niso ...).

Ko stopamo v veliki teden, poskušajmo tudi mi slediti poti, ki so jo zastavile nekatere osebe prvega velikega tedna.
Osebe, ki so zmogle stopiti iz mase (množice)

in pokazale sočutje, podporo, ljubezen – kljub vsej nemoči spremeniti to norijo. Bile so služabnice ljubezni in dobrote; bile so služabnice Boga, tistega Boga, ki je iz prsti naredil človeka in vanj vdihnil oživljajočega Duha; služabnice Boga v službi človekovega dostojanstva.

Ob vstopu v veliki teden je **prav, da si večkrat postavljamo vprašanje, kako in koliko sem sam služabnik Boga, koliko moje življenje pričuje o Bogu in koliko zaradi moje vere v Boga čutim dolžnost, zavezo, da prepoznavam v drugem človeku Božje obličje.** Naj bo to naše letošnje spraševanje ob vstopu v veliki teden. Naj bo to naš letošnji obračun, katerega namen je prepoznati, v katerih stvareh sem služabnik Božje ljubezni in v katerih se prepuščam masi množice, ki brezglavo drvi po ulicah Jeruzalema.

Potreben je obračun. Obračun, ko se **zazrem v podobo križanega in pustim, da me ta podoba prežari vsega.** Obračun, ki se ne bo navezoval le na obisk nedeljske svete maše ali na preklinjanje ali na to, da nisem držal zdržka od mesnih jedi. **Pač pa obračun, ki bo pretresel /neke vrste stresni test/ vse moje bitje – ko sem v službi, doma, pri počitku, pri delu za skupno dobro ... v luči človeškega dostojanstva.**

Mogoče si postavim dve vprašanji: se lahko drugi ljudje zanesejo name? In kako, na kakšen način lahko prispevam - s tem, kar sem in s tem, kar znam – svoj delček, svoj prispevek k Božjemu načrtu za človeka in vse stvarstvo.

KRIŽEV POT JEZUSA KRISTUSA, ODREŠENIKA SVETA IN ČLOVEKA

Karitas - 25 let v službi človekovega dostojanstva
Alojzij Štefan

UVOD:

Ne glede na vse trpljenje na svetu nas upanje, »odrešeni smo bili namreč v upanju« (Rim 8, 24), kliče k odgovornosti in h konkretnim dejanjem za vse trpeče, ki so naši bratje in sestre in jim zato moramo stati ob strani. Celovito spoštovanje pravic zahteva priznanje, da ima vsakdo pravico do dostojnega življenja in pravico do hrane, vode, osnovne zdravstvene oskrbe, izobraževanja in nastanitve. V človekovem dostojanstvu so tudi utemeljene in z njim neločljivo povezane človekove pravice. Karitas po zgledu Jezusa Kristusa želi delovati med najbolj odrinjenimi, zapuščenimi, zavrženimi in trpečimi. Ob strani jim stoji z materialno, duhovno in duševno oporo in si prizadeva, da postanejo dejavni soudeleženci, ki sami določajo svojo lastno pot k dostojanstvu in človečnosti (iz *Strateškega načrta Karitas, 2013*).

In pot človečnosti je tudi Križev pot našega Gospoda in edinega Odrešenika sveta in človeka: Jezusa Kristusa. Na njej se poglobljamo v Gospodovo neizmerno ljubezen in smo te ljubezni tudi deležni. Odrešenik nam v obilni meri deli darove Svetega Duha, zlasti največjega med njimi – ljubezen (Molimo križev pot, A. Nadrah, 2013). Ljubezen, ki se razdaja in služi, pa je z drugo besedo Karitas. Zato se na križevem potu usposabljam za sočutno dobroto, čutečo skrb in služenje človeškemu dostojanstvu.

MOLITEV:**I. postaja: JEZUS JE ZARADI LAŽI OBREKOVANJA
OBDOJEN NA SMRT**

Hodi, Gospod, to križevo pot z nami in nam podari sposobnost srečanja s Teboj v naših družinah in skupnostih ter še posebno v bratih in sestrah, ki so se znašli v stiskah in težavah revščine današnjega sveta.

- *Molimo te Kristus in te hvalimo,*
- *Ker si s svojim križem svet odrešil.*

Jezus, izdali in prodali so te vsega naveličanim rimskim vojakom za izživiljanje, razjarjeni množici in pokvarjenim verskim voditeljem za dokazovanje verske zaslepljenosti, slaboumnemu Herodu v zabavo, ki naj bi jo ti priredil njegovemu razuzdanemu dvoru. Človek, ki mu je dostojanstvo pred vsem svetom in zgodovino priznal celo dvolični rimski ekspozit Pilat, je postal žrtev trgovine z ljudmi, po krivem obsojen zaradi obrekovanja in zavisti, poslan na križev pot nizkotnega poteptanja človekovega dostojanstva, da bi nam ta »neupogljivi torzo neizbrisljive in neodtujljive pravice do božje ljubezni« ohranil za vedno in večno.

Obrekovani, izdani in po nedolžnem obsojeni Jezus, pomagaj vsem, ki jim je zaradi obrekovanja in krivic zanikano dostojanstvo človeške osebe in jim tudi preko delovanja Karitas daj čutiti svojo bližino.

- USMISLI SE NAS IN VSEGA SVETA
- USMILI SE NAS.

II. postaja: JEZUSU NALOŽIJO KRIŽ, NA KATEREM BO ODREŠIL SVET

- *Molimo te Kristus in te hvalimo,*
- *Ker si s svojim križem svet odrešil.*

Jezus, opljuvan, pretepen do kosti in okronan si s posmehom. Vsega, do zadnjega koščka telesa so te izmaličili, zaznamovali, ranili ..., ker si »izpričal resnico« (prim Jn 18,38). Resnica je ostro zbolela tiste, ki so jo slišali, a so njeno bolečino z mučilnim orodjem naložili na tvoja ramena. Korak za korakom je njena ostra in odrešilna bolečina bolj težila tvoje rame. Nič čudnega, saj so na križ drug za drugim padali mali in vnebovpijoči grehi vseh vekov. Sprejel si vso bridkost človeštva in za nas daroval svoje življenje, da bi mi v sebi odkrili božjo podobo, dostojanstvo človeške osebe namreč temelji v njeni ustvarjenosti po božji podobi in sličnosti.

(KKC, 358).

Obteženi, a nezlomljivi Odrešenik človeka. Stoj ob strani vsem, ki so obteženi s težo revščine, nasilja in nam daj moč, s katero si ti nosil križ in pogum, da si bomo solidarno naložili breme tistih, za katere smo odgovorni.

- USMISLI SE NAS IN VSEGA SVETA
- USMILI SE NAS.

III. postaja: JEZUS PADE POD TEŽO KRIŽA NA TLA

- *Molimo te Kristus in te hvalimo,*
- *Ker si s svojim križem svet odrešil.*

Jezus, padeš in ležiš na tleh, pritisnjen od neznosne teže. V prahu zemlje se kapljice znoja in krvi srečajo z vsem stvarstvom. Prvina s Praprvinjo, surova sila z Ljubeznijo, minljivost z neminljivostjo, padec z Vstajenjem. Obteženi z lastno slabotnostjo ali z naloženim bremenom suženjstva, izkoriščanja, zlorab in nasilja smo kot brez moči in možnosti, a le v srečanju s svojo resničnostjo je začetek poti k odrešitvi.

Od neznosnega bremena križa na tleh ležeči Jezus, pomagaj vsem, ki izkušajo razčlovečevalno moč vojne, krivic in nasilja, da bodo opogumljeni s tvojim zgledom zmogli »stati inu obstati«.

- USMISLI SE NAS IN VSEGA SVETA
- USMILI SE NAS.

IV. postaja: JEZUS IN MARIJA SE SREČATA

- *Molimo te Kristus in te hvalimo,*
- *Ker si s svojim križem svet odrešil.*

Jezus, osovražen in zapuščen na križevi poti. Ko že kaže, da so te zapustili tudi tisti, ki si jih imenoval »moja mati in moji bratje« (Mr 3, 34), se prikaže Ona: zibelka, v katero je bil položen Božji odrešenjski podvig, mati, ki je od Svetega Duha spočela in rodila Sina, ki je Emanuel. Mati, ki ga je držala v naročju v hlevčku, na osličku, ko je kot begunec moral v Egipt, je stala pred njim s prebodenim srcem. Po poti bo šla za njim, da bo lahko nemo gledala, kako so ga prebodli in ga, mrtvega, ponovno dobila v naročje. Mati žalostna, kako zelo si res »Mati vseh mater« tega sveta!

Jezus in Marija, naj se iz vajinega srečanja naučimo srečati in objeti vsakega človeka v stiski in mu dovoliti, da »vstopi v moje srce in postane moja skrb« (*papež Frančišek*).

- USMISLI SE NAS IN VSEGA SVETA
- USMILI SE NAS

V. postaja: SIMON IZ CIRENE POSTANE SODELAVEC KARITAS

- *Molimo te Kristus in te hvalimo,*
- *Ker si s svojim križem svet odrešil.*

Jezus, utrujeni in onemogli Človek. Čeprav so se vojaki in druga drhal zabavali ob tvojem počasnem in opotekajočem vzpenjanju na Kalvarijo, jim je le postalo dolgčas, pa so »naleteli na človeka iz Cirene, ki mu je bilo ime Simon. Prisilili so ga, da je nesel tvoj križ« (prim. Mt, 27, 32). Usmilil se je človeka in mu pomagal. Ni bil eden izmed tvojih učencev, a je zelo hitro osvojil evangelij: ljubite se med seboj ..., kar hočete, da bi drugi vam storili ..., zastonj ste prejeli, zastonj dajajte ... Bil je pravi karitativni sodelavec: ni vzel križa – pomagal ga je nesti; ni kritiziral in obsojal – nesel je; ni spraševal, če je res potrebno – dajal je. Tiho in do konca ti je bil v oporo, vračal si mu upanje, ob tebi se je učil bratstva.

Jezus, daj, da bom vsakemu človeku v potrebi ali stiski pomagal priti do cilja, ki je neminljiva sreča v Tebi.

- USMISLI SE NAS IN VSEGA SVETA
- USMILI SE NAS.

VI. postaja: VERONIKA, ČUTEČA ŽENA, OBRIŠE JEZUSU OBRAZ

- *Molimo te Kristus in te hvalimo,*
- *Ker si s svojim križem svet odrešil.*

Okrvavljeni in opljuvani Jezus, »podoba nevidnega Boga, prvorojenec vsega stvarstva« (Kol 1, 15). Veronika ti obriše obraz, ki ga je opljuvala človeška zloba, razmesarilo sovraštvo sveta, hujše kot vsaka teroristična bomba ali strelski pohod. Vzame prt usmiljenja, stkan iz ljubezni in čuteče skrbi in ga prisloni k licu in čelu. Kakšen balzam srčne dobrote do človeka, ki je izgubil obraz! Kakšen obliž na rane, ki jih mojemu bratu in sestri prizadene greh ali tuji bič, osebam, ki o sebi mislijo, da so brez vrednosti in dostojanstva; od pohotnih kupcev zlorabljene žene, zaslužnjene od zvodnic in preprodajalcev, do omamljenih in evtanaziranih, postrganih in zavrženih otrok ...

Jezus, vsem tem želim biti prt, ki jim bo kot v ogledalu pokazal njihovo neuničljivo vrednost, saj jih Bog neskončno ljubi.

- USMISLI SE NAS IN VSEGA SVETA
- USMILI SE NAS.

VII. postaja: JEZUS PONOVO PADE POD TEŽKIM KRIŽEM

- *Molimo te Kristus in te hvalimo,*
- *Ker si s svojim križem svet odrešil.*

Jezus, ko ponovno padeš pod križem, si še posebej solidaren z vsemi, ki vedno znova delajo iste napake, zaslepljeni vztrajajo v grehu, ne zmorejo iz odvisnosti ... Ko vstajaš, nam daješ pogum za pomoč tistim, ki se vedno znova znajdejo pred našimi vrati. Hočeš, da verjamemo vanje, varujemo njihovo dostojanstvo, da jih ljubimo kot ti - sedaj ti, v njihovem blatu in prahu, odločen vztrajati do konca. Križ, ki ga носиš za vsakega od nas, je rodovitno drevo sprave in miru. In pot miru je edina vredna človekovega dostojanstva.

Preljubi naš Odrešenik, vstani tudi za vse zagrenjene obsojence, zakrknjene teroriste, nasilne vojake, skorumpirane politike in vse njihove žrtve, saj si ti za vse edino upanje in dokončni smisel človeka vrednega življenja. Jaz pa bom zanje molil s srcem.

- USMISLI SE NAS IN VSEGA SVETA
- USMILI SE NAS.

VIII. postaja: JEZUS NA POTI NA GOLGOTO SREČA ŽENE

- *Molimo te Kristus in te hvalimo,*
- *Ker si s svojim križem svet odrešil.*

Jezus, na svoji odrešenjski poti, sam do konca brezpraven in razbolen, srečaš in sočustvuješ! Žene ob poti tolažiš in učiš. To zmore le Sin, ki je v nedoumljivi polnosti eno z Očetom in popolnoma ljubljen v Svetem Duhu. »Iz njega, po njem in zanj je vse« (Rim 11, 36): božje otroštvo, obljuba življenja, milosti in darovi, vse, kar smo in kar imamo. Tudi presežno dostojanstvo, ki je sicer lahko od drugih poteptano, zanikano, odrečeno ali ga celo sami ne čutimo in doživljamo, a je zagotovljeno v neizčrpni Božji solidarnosti s človekom. Žene ob poti jokajo nad usodo vseh »ponižanih in razžaljenih«, ki jih Jezus nese na Golgoto, kjer se bo »tudi stvarstvo iz suženjstva razpadljivosti rešilo v svobodo slave Božjih otrok« (Rim 8, 21).

Jezus, usposobi me, da bom sočustvoval in spremljal vse, ki iščejo pravico, in jim bom dajal moč za novo upanje.

- USMISLI SE NAS IN VSEGA SVETA
- USMILI SE NAS.

IX. postaja: JEZUS ŠE TRETJIČ PADE POD NEZNOSNO TEŽO KRIŽA

- *Molimo te Kristus in te hvalimo,*
- *Ker si s svojim križem svet odrešil.*

Jezus, tretjič potrdiš, da si ves človek in ves Bog. Nebeška in zemeljska razsežnost križa se stikata v tvojem srcu. Ti si središče in smisel človekovega bitja in žitja. Osredinjaš presežno in dosežno v človeku in zgodovini. Vse nas kličeš v to ljubeče srce, ki je edini vir sprave in miru za vse človeštvo. Si Bog, ki se ne naveličaš odpuščati in vračaš vsemu polno dostojanstvo. Ne izpustiš nikogar iz rok, marveč vsakega čakaš, kot očka izgubljenega sina, da mu stečeš v objem.

Izmučeni in vedno znova vstali Zveličar. Naredi nas človeške, »raje obtolčene in ranjene«* od neprestanega prizadevanja za resnično dobroto, kot pa da bi bili zgolj pridigarji, moralisti, advokati ali pa Pilati, »ki si z najhujšo človeško revščino ne bi mazali rok.«*

- USMISLI SE NAS IN VSEGA SVETA
- USMILI SE NAS.

* (papež Frančišek v katehezi o Cerkvi, 2014)

X. postaja: JEZUSU STRGAJO OBLEKO S TELESA

- *Molimo te Kristus in te hvalimo,*
- *Ker si s svojim križem svet odrešil.*

Razgaljeni, onečaščeni Sin človekov. Človekovo telo si, še posebej na tej postaji križevega pota, posvetil v »tempelj Svetega Duha«, v njegov tabernakelj (prim. 1 Kor 6,19). In zato je sveto in mora biti zaščiteno od prve celice do zadnjega znaka tuzemskega življenja. Tvoja obleka, ki so ti jo strgali z života, ni hotela več skrivati ran, ki so ti jih zadale vse umazane vojne, pohota in napuh, morija koncentracijskih taborišč, ideološka kolonizacija in vse oblike sodobnega suženjstva. Razkril si jih, da bi bile odrešene.

Jezus, okraden si bil osnovnega spoštovanja. Daj moč vsem, ki jih razgaljajo obrekovanje, nasilje, zlorabe, revščina in socialno izključevanje, da bodo, tudi z našo pomočjo, zagovorništvo in spremljanjem, ostali vredni in častni v vsej svoji celovitosti, saj so Božja stvaritev in povabljeni, da ga najdejo in ljubijo.

- USMISLI SE NAS IN VSEGA SVETA
- USMILI SE NAS.

XI. postaja: JEZUSU PRIBIJEJO ROKE IN NOGE NA KRIŽ

- *Molimo te Kristus in te hvalimo,*
- *Ker si s svojim križem svet odrešil.*

Jezus, tvoje svete roke so prebodli grobo in ostro skovani žebli. Človek je v najgloblji slepoti menil, da te lahko onemogoči. Vendar »velike vode ne morejo pogasiti ljubezni in reke je ne morejo preplaviti« (Vp 8,7). Če ne morejo delovati roke in noge, morejo razum, jezik in srce, ki dajejo moč stiskanemu, da si sam pomaga, ga zagovarjajo in mu dajejo glas tam, kjer ga nima. Srce pa moli in ljubi.

Kolikokrat smo nemočni, pribiti, zamrznjeni zaradi težav, stisk in problemov. Tudi sodelavci Karitas imamo večkrat zvezane ali pribite roke – naša pomoč ne pomaga, nič se ne premakne. Takrat nam ti, Jezus, pribit na križ, podeli milost potrpežljive ljubezni, ki bo v sodelovanju, dialogu in iznajdljivi dobrotljivosti našla pot do vsakega človeka v stiski, še posebej do tistih, ki jih nihče ne vidi ter so izključeni in pozabljeni.

- USMISLI SE NAS IN VSEGA SVETA
- USMILI SE NAS.

XII. postaja: JEZUS UMRE NA KRIŽU IN ODREŠI ČLOVEKA

- *Molimo te Kristus in te hvalimo,*
- *Ker si s svojim križem svet odrešil.*

Jezus, zdi se, da po neskončno dolgih in mučnih urah na mučilu, smrt prihaja kot prijateljica, odrešiteljica. A še prej je velika samota. Stvarstvo se strese od grozljive oddaljenosti Očeta od Sina, med katerima je zazevala praznina smrti, ki jo bosta v ljubezni Svetega Duha – vira in prinašalca življenja – dokončno porazila. Bog zmaga – Kristus odrešuje – Duh vse vrača v bivanje. Seme umira, da vzklije Življenje. In edina, ki po tej kataklizmični bitki življenja in smrti ostane, je Ljubezen. Družina je ena temeljnih vrednot Karitas. Janez od Jezusa mu izročeno Mater sprejme v novo skupnost - družino, ki se imenuje Cerkev. Vsa ljubezen Očeta do Sina (prim. Mt 3, 17) in Sina do Matere se je izlila na sestre in brate, na tebe in mene.

Jezus, odrešeno stvarstvo te slavi in proslavlja. Razlij v naša srca polnost ljubezni, da bomo mogli veselo služiti sestram in bratom ter jim pomagati, da postanejo dejavni soudeleženci, ki sami določajo svojo lastno pot k dostojanstvu in človečnosti (Strateški načrt Karitas, 2013).

- USMISLI SE NAS IN VSEGA SVETA
- USMILI SE NAS.

SKLEPNA MOLITEV:

Tako smo priromali do »Aleluje«, ki jo je Cerkev kot največje veselje evangelija ponesla vsemu svetu.

»Jezus, ki si se v žrtvi križa ponižal in vstopil v temo smrti, da bi nam dal svoje življenje, ki premaga zlo, egoizem in smrt. Moč Boga, ki je ljubezen, vstopa v našo revščino in jo spreminja. Ti, Gospod, bodi naša hrana, ki podpira naše življenje tudi v trenutkih, ko pot postane težka in ovire upočasnjujejo naše korake. Naj hodimo vztrajno po njegovi poti služenja, razdeljevanja, podarjanja.«*

Naj s tvojo ljubeznijo vračamo življenje in upanje možem in ženam, ki nam jih pošiljaš na pot, in naj bomo vsakemu človeku Karitas. AMEN.

**(papež Frančišek, v Na poti k izvirom, 19. 6. 2013)*

Pridružite se preventivni akciji 40 dni brez alkohola!

Prekomerno uživanje alkohola
prizadene dostojanstvo mnogih
ljudi, še posebej otrok.
Pokažimo jim, da smo z njimi!

Svojo odločitev lahko simbolno potrdite na
www.brezalkohola.si in na **Facebooku**.

Škodljiva raba alkohola v Sloveniji

Zaradi škodljivih učinkov alkohola na zdravje in zaradi prometnih nezgod, ki jih povzročijo alkoholizirani vozniki, vsako leto **umre vsaj 725 oseb**. Letno je zaradi vzrokov, ki jih pripisujemo izključno alkoholu, v bolnišnico sprejetih 3.876 oseb.

V letu 2014 se je stanje glede alkohola v prometu izboljšalo, vendar je še vedno približno 10 % povzročiteljev vseh prometnih nesreč pod vplivom alkohola. Zdravstveni stroški ter stroški prometnih nezgod in posledic nasilja so v letu 2011 znašali **242 milijonov EUR**. Neizmerljive so duševne stiske bližnjih, predvsem otrok v družinah, kjer vlada alkohol.

Kar **28 % moških in 16 % žensk** v starosti od 25 do 34 let se v Slovenji opija enkrat do trikrat mesečno ali pogosteje. Dva od petih 15 letnikov sta bila že vsaj dvakrat opita. Prebivalci vzhodne Slovenije imajo 1,7-krat večje tveganje za smrt povezano z alkoholom.

Vir: Nacionalni inštitut za javno zdravje.

od 18. februarja do 4. aprila 2015

4

40 dni
brez alkohola

Oblikovanje in foto: GAPRO design

**ZA MOJE IN TVOJE
DOSTOJANSTVO!**

*V znamenje solidarnosti z vsemi, ki trpijo zaradi nasilja,
nesreč in bolezni, ki so posledica alkohola.*